

LIGJ
Nr. 59/2016

**PËR RATIFIKIMIN E VENDIMIT TË KOMISIONIT TË PËRBASHKËT
TË MARRËVESHJES SË TREGTISË SË LIRË TË EVROPËS QENDRORE NR. 3/2015,
PËR NDRYSHIMIN E VENDIMIT TË KOMISIONIT TË PËRBASHKËT
TË MARRËVESHJES SË TREGTISË SË LIRË TË EVROPËS QENDRORE 3/2013, NË
LIDHJE ME ANEKSIN 4, TË MARRËVESHJES SË TREGTISË SË LIRË TË EVROPËS
QENDRORE (CEFTA 2006), PROTOKOLLI PËR PËRKUFIZIMIN
E KONCEPTIT TË “PRODUKTEVE TË ORIGJINËS” DHE METODAVE
TË BASHKËPUNIMIT ADMINISTRATIV, TË REFERUARA NË NENIN 14,
PARAGRAFËT 1 E 3**

Në mbështetje të neneve 78, 83, pika 1, dhe 121, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet vendimi i Komisionit të Përbashkët të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore nr. 3/2015, për ndryshimin e vendimit të Komisionit të Përbashkët të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore 3/2013, në lidhje me aneksin 4, të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore (CEFTA 2006), protokollin për përkufizimin e konceptit të “Produkteve të origjinës” dhe metodave të bashkëpunimit administrativ, të referuara në nenin 14, paragrafët 1 e 3, sipas tekstit bashkëlidhur këtij ligji.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miraturar në datën 2.6.2016

Shpallur me dekreten nr. 9639, datë 14.6.2016 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

**VENDIMI I KOMISIONIT TË PËRBASHKËT TË MARRËVESHJES SË TREGTISË SË
LIRË TË EVROPËS QENDRORE**

Nr. 3/2015

Amendim i vendimit të Komisionit të Përbashkët të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore 3/2013 në lidhje me aneksin 4 të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore (CEFTA 2006), protokollin për përkufizimin e konceptit të “produkteve të origjinës” dhe metodave të bashkëpunimit administrativ, të referuara në nenin 14, paragrafët 1 dhe 3

Miraturar më 20 nëntor 2013

Komisioni i Përbashkët,

Duke pasur parasysh Marrëveshjen për amendimin dhe zgjerimin e Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore (CEFTA 2006), (më poshtë e referuar si “Marrëveshja”), të lidhur në Bukuresht, më 19 dhjetor 2006, në veçanti, nenin 14 të CEFTA 2006 mbi Rregullat e Origjinës dhe Bashkëpunimit në Administratën Doganore,

Duke pasur parasysh aneksin 4 të CEFTA 2006, protokollin në lidhje me përkufizimin e konceptit të “produkteve të origjinës” dhe metodave të bashkëpunimit administrativ, të referuar më poshtë si “protokollin”,

Duke marrë parasysh se:

1. Neni 14 i CEFTA 2006 i referohet aneksit 4 të tij, i cili parashtron rregullat e origjinës dhe i ofron CEFTA-s akumulimin e origjinës dhe akumulimin e origjinës në kontekstin e Procesit të Stabilizim Asocimit.

2. Protokollin është amenduar së fundi me vendimin nr. 3/2013 të Komisionit të Përbashkët të 20 nëntorit 2013 për të amenduar aneksin 4 të CEFTA 2006, në lidhje me përkufizimin e konceptit të

produkteve të origjinës dhe metodave të bashkëpunimit administrativ për t'iu referuar Konventës Rajonale mbi Rregullat Preferenciale Pan-euro-mesdhetare të Origjinës¹ (më poshtë referuar si “Konventa”).

3. Të gjithë pjesëmarrësit në procesin e stabilizim asociimit janë përfshirë në zonën pan-euro-mesdhetare të akumulimit të origjinës nëpërmjet Konventës;

4. Palët kontraktuese të Konventës nuk detyrohen nga Konventa të hyjnë në marrëveshje dypalëshe. Këto dispozita të veçanta mbi përjashtime janë të përcaktuara në anekset e shtojcës II të Konventës. I duhet kushtuar vëmendje nevojës për transparencë, përfshirë përshtatjen për ndryshim të procedurës për amendim ose plotësim të shtojcës II të Konventës.

5. Kur tranzicioni drejt Konventës nuk është i njehershëm për të gjitha Palët Kontraktuese brenda zonës akumuluese dhe nuk duhet të çojë në rrethana më pak të favorshme se para protokollit, ka vendosur si më poshtë:

Neni 1

Rregullat e origjinës

Aneksi i vendimit 3/2013 zëvendësohet me aneksin e këtij vendimi, i cili përmban dy protokolle, protokollin A dhe protokollin B dhe në vijim me shtojcën 1 dhe shtojcën 2.

Neni 2

Hyrja në fuqi

1. Ky vendim do të hyjë në fuqi ditën e miratimit të tij.

2. Datat e zbatimit të këtij vendimi nuk do të jetë më herët se 26 nëntor 2016 dhe do të njoftohet me shkrim kryetari i Nënkomitetit për doganat dhe rregullat e origjinës nga secila palë e CEFTA-s.

Miratuar në Çisinau, më 26 nëntor 2015, në prani të përfaqësuesve të të gjitha palëve të CEFTA-s.

ANEKS

PROTOKOLLI A NË LIDHJE ME PËRKUFIZIMIN E KONCEPTIT TË “PRODUKTEVE TË ORIGJINËS” DHE METODAVE TË BASHKËPUNIMIT ADMINISTRATIV

Neni 1

Rregullat e zbatueshme të origjinës

a) Me qëllim zbatimin e nenit 14 të aneksit 1 (CEFTA 2006) në Marrëveshjen e Amendimit dhe Zgjerimit të Marrëveshjes së Tregtisë së Lirë të Evropës Qendrore, të lidhur në Bukuresht, më 19 dhjetor 2006 (Marrëveshja), do të zbatohen shtojca I dhe dispozitat përkatëse të shtojcës II të Konventës Rajonale për Rregullat Preferenciale Pan-euro-mesdhetare të Origjinës², më poshtë e referuar si “Konventa”.

Të gjitha referencat e “marrëveshjes përkatëse” në shtojcën I dhe në dispozitat përkatëse të shtojcës II të Konventës Rajonale për Rregullat Preferenciale Pan-euro-mesdhetare të Origjinës do të interpretohen siç parashtrihen në Marrëveshje.

Neni 2

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

1. Kur lindin mosmarrëveshje në lidhje me verifikimin e procedurave të nenit 32 të shtojcës I të Konventës, të cilat nuk mund të zgjidhen ndërmjet autoriteteve doganore që kërkojnë verifikim dhe autoriteteve doganore përgjegjëse për kryerjen e këtij verifikimi, atëherë U parashtrihen Komisionit të Përbashkët sipas neneve 42 dhe 43 të CEFTA 2006.

2. Në të gjitha rastet, zgjidhja e mosmarrëveshjeve mes importuesit dhe autoriteteve doganore të Palës CEFTA importues do të kryhet sipas legjislacionit të atij Palës CEFTA.

Neni 3

Amendimet e protokollit

Komisioni i Përbashkët i parashikuar në nenin 14, paragrafi 1, të CEFTA 2006, mund të vendosë të amendojë dispozitat e këtij protokollit.

¹ Gazeta Zyrtare e Bashkimit Evropian L 54, 26.2.2013, f. 4.

² GZ L 54, 26.2.2013, f. 4

Neni 4
Tërheqja nga Konventa

1. Nëse një nga palët e CEFTA-s informon me shkrim depozituesit e Konventës për synimet për t'u tërhequr nga Konventa, sipas nenit 9 të saj, palët e tjera të CEFTA-s duhet të hyjnë menjëherë në bisedime mbi rregullat e origjinës, me qëllim zbatimin e Marrëveshjes.

2. Deri në hyrjen në fuqi të këtyre rregullave të reja të negociuara të origjinës, rregullat e origjinës të përfshira në shtojcën I dhe, kur është e përshtatshme, edhe dispozitat përkatëse të shtojcës II të Konventës, të zbatueshme në momentin e tërheqjes, do të vazhdojnë të zbatohen për këtë Marrëveshje. Megjithatë, që nga momenti i tërheqjes, rregullat e origjinës të përfshira në shtojcën I dhe, kur gjejnë zbatim, edhe dispozitat përkatëse të shtojcës II të Konventës do të interpretohen në mënyrë që të lejojnë akumulimin dypalësh vetëm ndërmjet palës së tërhequr dhe palëve të tjera të CEFTA-s.

Neni 5
Dispozita kalimtare – akumulimi

1. Pavarësisht nenit 3 të shtojcës I të Konventës, rregullat e akumulimit të parashikuara në nenet e mëparshme 3 dhe 4, të aneksit 4, protokollit mbi përkufizimin e konceptit të "produkteve të origjinës" dhe metodat e bashkëpunimit administrativ, siç janë amenduar me vendimin nr. 3/2013 do të vazhdojnë të zbatohen ndërmjet palës CEFTA ku Konventa nuk bëhet e zbatueshme dhe palët e tjera të CEFTA-s derisa Konventa të bëhet e zbatueshme në lidhje me palën përkatëse të CEFTA-s.

2. Pavarësisht neneve 16(5) dhe 21(3) të shtojcës I të Konventës, ku akumulimi përfshin vetëm shtetet EFTA, ishujt Faroe, BE-në, Turqinë dhe palët e CEFTA-s, prova e origjinës mund të jetë një certifikatë lëvizjeje EUR.1 ose një deklaratë origjine.

3. Format i certifikatës së lëvizjes së mallrave EUR.1 ose i deklaratës së origjinës përcaktuar në aneksin 4 të Marrëveshjes së CEFTA-s nuk duhet të përdoret pas datës 1 qershor të vitit 2016.

PROTOKOLLI B NË LIDHJE ME ZBATIMIN E AKUMULIMIT TË PLOTË DHE RIKTHIMI I PAGESËS SË DOGANËS NË CEFTA DHE METODAT E BASHKËPUNIMIT ADMINISTRATIV

Neni 1
Përfshirja e kumulimit të origjinës

Produktet që e kanë fituar origjinën e tyre nga zbatimi i dispozitave të parashikuara në këtë protokoll do të përfshihen nga kumulimi, siç përmendet në nenin 3 të shtojcës I të Konventës.

Neni 2
Kumulimi i origjinës

1. Me qëllim zbatimin e nenit 2(1) të shtojcës I të Konventës, punimi dhe përpunimi i kryer nga një palë e CEFTA-s do të konsiderohet sikur është kryer nga secila palë tjetër e CEFTA-s kur produktet e marra u nënshtrohen punimeve apo përpunimeve vijuese në palën në fjalë. Kur, bazuar në këtë dispozitë, produktet e origjinës janë marrë në dy apo më shumë palë të përfshira, ato do të konsiderohen si me origjinë nga CEFTA vetëm nëse punimi dhe përpunimi tejkalon operacionet e referuara në nenin 6 të shtojcës I të Konventës.

2. Me qëllim zbatimin e nenit 2 (1)(b) të shtojcës I të Konventës, punimi dhe përpunimi i kryer në Bashkimin Evropian, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicër (përfshirë Lihtenshtejnin) dhe Turqia, do të konsiderohen të kryera jashtë palëve të CEFTA-s kur produktet e përfuara kalojnë në punime dhe përpunime vijuese në një nga palët e CEFTA-s. Kur, bazuar në këtë dispozitë, produktet e origjinës përftohen në dy ose më shumë vende, ato do të konsiderohen si me origjinë nga CEFTA vetëm nëse punimi ose përpunimi tejkalon operacionet e referuara në nenin 6 të shtojcës I të Konventës.

3. Për qëllimin e zbatimit të nenit 2(1)(b) të shtojcës I të Konventës, punimi dhe përpunimi i kryer në Palët e CEFTA-s do të konsiderohen si të kryer në Bashkimin Evropian, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicra (duke përfshirë Lihtenshtajni) dhe Turqia, kur produktet e përfuara pësojnë punime apo procese të mëtejshëm në Bashkimin Evropian, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (duke përfshirë Lihtenshtajni) dhe Turqia. Kur, bazuar në këtë dispozitë, produktet me origjinë të fituara në dy ose më shumë palëve të interesuara, do të konsiderohen si origjinuese në Bashkimin Evropian, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (duke përfshirë Lihtenshtajni), dhe Turqia vetëm nëse punimi ose përpunimi shkon përtej operacioneve të referuara në nenin 6 të shtojcës 1 të Konventës.

4. Akumulimi i dhënë në nenin 2(2) dhe 2(3) mund të jetë i zbatueshëm vetëm në rastin, kur:

a) një marrëveshje tregtare preferenciale, në përputhje me nenin XXIV të Marrëveshjes së Përgjithshme mbi Tarifat dhe Tregtinë (GATT) është e zbatueshme ndërmjet BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) dhe Turqisë dhe një pale të CEFTA-s të përfshirë në marrjen e statusit të origjinës dhe të palës së CEFTA-s të destinacionit;

b) materialet dhe produktet e kanë marrë statusin e origjinës nga zbatimi i rregullave të origjinës, identike me ato të dhëna në këtë protokoll;

dhe

c) njoftimi që tregon tërheqjen nga Konventa i është bërë Komisionit të Përbashkët të Konventës në përputhje me shtojcën II të Konventës.

Neni 3

Vërtetimi i origjinës

1. Pa cenuar nenet 16(4) dhe (5) të shtojcës I të Konventës, një certifikatë lëvizjeje EUR.1 do të lëshohet nga autoritetet e doganës të një pale të CEFTA-s nëse produktet në fjalë mund të konsiderohen si produkte me origjinë nga palët e CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) dhe Turqinë, në zbatim të akumulimit të referuar në nenin 2 të këtij protokollit dhe përmbush të kërkesat e tjera të shtojcës I të Konventës.

2. Pa cenuar nenin 21(2) dhe (3) të shtojcës I të Konventës, një deklaratë origjine mund të bëhet nëse produktet në fjalë mund të konsiderohen si produkte me origjinë në Palën CEFTA, BE, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (duke përfshirë Lihtenshtajni) ose Turqia, me zbatimin e kumulimit të përmendur në nenin 2 të këtij aneksi, dhe që plotësojnë kërkesat e tjera të shtojcës I të Konventës.

Neni 4

Deklaratat e furnizuesit

1. Kur një certifikatë lëvizjeje EUR.1 është lëshuar ose një deklaratë e origjinës është bërë në një nga palët CEFTA, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia për produktet e origjinës, në prodhimin e të cilave, mallra që vijnë nga palë të tjera CEFTA, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia, të cilat i janë nënshtruar punimit ose përpunimit në këto palë dhe janë përdorur në vendet e lartpërmendura pa marrë statusin preferencial të origjinës, duhet pasur parasysh deklarata e furnizuesit e dhënë për këto mallra në përputhje me këtë nen.

2. Deklarata e furnizuesit e referuar në paragrafin 1 të këtij neni shërben si provë e punimit apo përpunimit të kryer në palët CEFTA, BE, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicër (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqi për mallrat në fjalë, me qëllim përcaktimin nëse produktet, në prodhimin e të cilave janë përdorur këto mallra, mund të konsiderohen si produkte me origjinë nga palët CEFTA, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia, ose përmbushin kërkesat e tjera të shtojcës I të Konventës.

3. Një deklaratë e veçantë e furnizuesit, përveç rasteve të parashikuara në paragrafin 4 të këtij neni, duhet lëshuar nga furnizuesi për çdo dërgesë mallrash në formën e përshkruar në aneksin 1 të këtij protokollit në një letër të bashkëlidhur faturës, me dokumentin e furnizimit ose me çdo dokument tjetër tregtar që përshkruan mallrat në fjalë me hollësi të mjaftueshme për identifikimin e tyre.

Kur një furnizues furnizon rregullisht një klient të caktuar me mallra për të cilat punimi ose përpunimi i kryer në palët CEFTA, BE, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicër (duke përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqi pritet të mbetet konstant për një periudhë të konsiderueshme kohe, ai mund të japë një deklaratë të vetme furnizuesi për të mbuluar dërgesat vijuese të këtyre mallrave (të referuar si “deklarata afatgjatë e furnizuesit”).

Deklarata afatgjatë e furnizuesit normalisht mund të jetë e vlefshme për një periudhë deri në një vit nga data e paraqitjes së kësaj deklarate. Autoritetet doganore të një pale të CEFTA-s ku është bërë deklarata, vendosin kushtet nën të cilat mund të përdoren periudha më të gjata.

Deklarata afatgjatë e furnizuesit duhet të bëhet nga furnizuesi në formën e përshkruar në aneksin 2 të këtij protokollit dhe duhet të përshkruajë mallrat me hollësi të mjaftueshme për të lejuar identifikimin e tyre. Ajo duhet të paraqitet në doganën përkatëse para se të arrijë dërgesa e parë e mallrave të mbuluara nga kjo deklaratë ose së bashku me dërgesën e parë.

Furnizuesi duhet të informojë doganën menjëherë nëse deklarata afatgjatë e furnizuesit nuk është më e zbatueshme për mallrat e furnizuara prej tij.

4. Deklarata e furnizuesit së cilës i referohen paragrafët 3 dhe 4 të këtij neni duhet të shtypet ose

printohet në anglisht, në përputhje me dispozitat e ligjit kombëtar të palës së përfshirë ku është bërë deklarata dhe duhet të mbajë nënshkrimin origjinal të furnizuesit në letër. Deklarata mund të jetë dorëshkrim; në këtë rast duhet të shkruhet me bojë, me shkronja shtypi.

5. Furnizuesi që bën deklaratën duhet të jetë i përgatitur ta lëshojë në çdo kohë, me kërkesën e autoriteteve doganore të palës ku bëhet deklarata, si dhe të japë të gjitha dokumentet e duhura që provojnë se informacioni i dhënë në deklaratë është i saktë.

Neni 5

Dokumentet mbështetëse

Deklaratat e furnizuesit që provojnë se punimi dhe përpunimi i kryer në palët CEFTA, në BE, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicër (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqi me materialet e përdorura, të bëra në një nga këto vende, duhen trajtuar si dokumente të referuara në nenet 16(3) dhe 21(5) të shtojcës I të Konventës dhe nenin 4 të këtij protokollit, të përdorura me qëllim vërtetimin se produktet e mbuluara nga certifikata e lëvizjes EUR.1 ose të një deklaratë origjinë mund të konsiderohen si produkte me origjinë nga palët CEFTA, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia dhe i përmbushin kërkesat e tjera të shtojcës I të Konventës.

Neni 6

Ruajtja e deklaratave të furnizuesit

1. Furnizuesi që bën një deklaratë furnizimi duket të mbajë për të paktën tre vjet kopje të deklaratës dhe të gjitha faturave, dokumenteve të dërgesave apo dokumente të tjera tregtare si anekse të kësaj deklarate, si dhe dokumentet e referuara në nenin 3(5) të këtij protokollit.

2. Furnizuesi që bën një deklaratë afatgjatë furnizuesi duhet të mbajë për të paktën tre vjet kopjet e deklaratës dhe të të gjitha faturave, dokumenteve të dërgesave apo dokumente të tjera tregtare në lidhje me mallrat e mbuluara nga deklarata dërguar klientit përkatës, si dhe dokumentacionin e referuar në nenin 5 të këtij protokollit. Kjo periudhë fillon nga data e skadimit të vlefshmërisë së deklaratës afatgjatë të furnizuesit.

Neni 7

Bashkëpunimi administrativ

Pa cenuar nenet 31 dhe 32 të shtojcës I të Konventës, për të garantuar zbatimin e saktë të këtij aneksi, palët e CEFTA-s BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia duhet të asistojnë njëra-tjetrën nëpërmjet autoriteteve kompetente doganore, në kontrollin e autenticitetit të certifikatave të lëvizjes EUR.1 të origjinës së deklaratave ose të deklaratave të furnizuesit dhe saktësinë e informacionit të dhënë në këto dokumente.

Neni 8

Verifikimi i deklaratave të furnizuesit

1. Verifikimet e mëposhtme të deklaratave të furnizuesit ose të deklaratave afatgjata të furnizuesit mund të kryhen rastësisht ose sa herë që autoritetet doganore të palës ku janë paraqitur këto deklarata për të përdorur një certifikatë të lëvizjes EUR.1 ose për të bërë një deklaratë të origjinës kanë dyshime të arsyeshme për autenticitetin e dokumentit ose korrekhtësinë e informacionit të dhënë në dokument.

2. Me qëllim zbatimin e dispozitave të paragrafit 1 të këtij neni, autoritetet doganore të palës, të referuara në paragrafin 1 të këtij neni, duhet të kthejnë deklaratën e furnizuesit ose deklaratën afatgjatë të furnizuesit dhe faturat, dokumentet e furnizimit dhe dokumentet e tjera tregtare në lidhje me mallrat e mbuluara nga kjo deklaratë tek autoritetet doganore të palës ku është bërë deklarata duke dhënë, atëherë kur është e nevojshme, arsyet për lëndën apo formën e kërkesës për verifikim.

Ato duhet të paraqesin, në bazë të kërkesës për verifikime të mëtejshme, çdo dokument dhe informacion që kanë marrë, duke sugjeruar se informacioni i dhënë në deklaratën e furnizuesit ose në deklaratën afatgjatë të furnizuesit, nuk është i saktë.

3. Verifikimi duhet të kryhet nga autoritet doganore të palës ku është bërë deklarata e furnizuesit ose deklarata afatgjatë e furnizuesit. Për këtë qëllim, ata kanë të drejtë të kërkojnë çdo lloj prove dhe të kryejnë çdo lloj inspektimi në llogari të furnizuesit apo kontrole të tjera që i çmojnë të nevojshme.

4. Autoritet doganore që kërkojnë verifikimin duhet të informohen për rezultatet sa më shpejt të jetë e mundur. Këto rezultate duhet të tregojnë qartë nëse informacioni i dhënë në deklaratën e furnizuesit apo në deklaratën afatgjatë të furnizuesit, është i saktë dhe t'ua bëjë të mundur të përcaktojnë nëse dhe deri në cilën masë duhet marrë në konsideratë kjo deklaratë për të lëshuar certifikatën e lëvizjes EUR.1 ose për të bërë një deklaratë të origjinës.

Neni 9
Sanksione

Çdo personi që harton apo urdhëron hartimin e një dokumenti i cili përmban informacion të pasaktë, me qëllim përfitim të një trajtimi preferencial për produktet, i nënshtrohet sanksio-neve.

Neni 10

Ndalimi i rikthimit të pagesës së doganës ose i çlirimit nga detyrimet doganore

1. Ndalesa në paragrafin 1, të nenit 14, të shtojcës I, të Konventës nuk gjen zbatim në tregtinë dypalëshe ndërmjet palëve të CEFTA-s, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia.

2. Palët e CEFTA-s, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia mund të lidhin marrëveshje për rikthimin e pagesave doganore apo përjashtimin nga detyrimet doganore ose për pagesat e tyre, duke pasur efekte të barasvlershme, të cilat zbatohen për materialet jo të origjinës që përdoren në prodhimin e produkteve origjinale, me kusht që:

a) një marrëveshje tregtie preferenciale në përputhje me nenin XXIV të Marrëveshjes së Përgjithshme mbi Tarifat dhe Tregtinë (GATT) të jetë e zbatueshme ndërmjet BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë dhe një pale të CEFTA-s të përfshirë në marrjen e statusit të origjinës dhe palës së CEFTA-s të destinacionit;

b) materialet dhe produktet të kenë marrë statusin e origjinës nga zbatimi i rregullave të origjinës identike me ato të dhëna në këtë protokoll;

c) dhe

d) njoftimi që tregon tërheqjen nga Konventa të jetë kryer pranë Komisionit të Përbashkët të Konventës në përputhje me shtojcën II të Konventës.

ANEKSI 1
DEKLARATA E FURNIZUESIT

Deklarata e furnizuesit, teksti i së cilës është dhënë më poshtë, duhet të plotësohet në përputhje me shënimet sqaruese. Megjithatë, këto shënime sqaruese nuk duhen riprodhuar.

DEKLARATA E FURNIZUESIT

Për mallrat që i janë nënshtruar punimit ose përpunimit në palët e CEFTA-s, BE-në, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicër (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqi pa marrë statusin preferencial të origjinës.

Unë, i nënshkruari, furnizuesi i mallrave të përshkruara në dokumentin e bashkëlidhur, deklaroj se:

1. Materialet e mëposhtme, të cilat nuk janë me origjinë nga vendet e CEFTA-s, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia janë përdorur në palët e CEFTA-s për të prodhuar këto mallra:

Përshkrimi i mallrave të furnizuara ⁽¹⁾	Përshkrimi i materialeve jo të origjinës të përdorura	Emërtesa e materialeve jo të origjinës të përdorura ⁽²⁾	Vlera e materialeve jo të origjinës të përdorura ⁽²⁾⁽³⁾
Vlera totale			
Vlera totale			

2. Të gjitha materialet e tjera të përdorura në palët e CEFTA-s për të prodhuar këto mallra janë me origjinë nga palët e CEFTA-s, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia.

3. Mallrat e mëposhtme i janë nënshtruar punimit ose përpunimit jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë, në përputhje me nenin

11 të Konventës dhe kanë marrë vlerën e shtuar totale, si më poshtë:

Përshkrimi i mallrave të furnizuara	Vlera e shtuar totale e marrë jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë ⁽⁴⁾
	(Vendi dhe data)
	(Adresa dhe nënshkrimi i furnizuesit, përveç kësaj emri i personit që nënshkruan deklaratën duhet të jetë i dukshëm me shkronja të qarta)

⁽¹⁾ Kur fatura, dokumenti i dërgesës apo dokumente të tjera tregtare bashkëngjitur me deklaratën kanë lidhje me lloje të ndryshme mallrash ose kur mallrat nuk përmbajnë materiale jo të origjinës në masë të njëjtë, furnizuesi duhet t'i diferencojë qartë ato.

Shembull:

Dokumenti ka lidhje me modele të ndryshme motorësh elektrikë të modelit 8501 që përdoren në prodhimin e makinave të larjes së rrobave me emërtesën 8450. Natyra dhe vlera e materialeve jo të origjinës të përdorur në prodhimin e këtyre motorëve ndryshon nga një model tek tjetri. Si rrjedhojë, modelet duhen diferencuar në kolonën e parë dhe treguesit në kolonat e tjera duhet të jepen veçmas për secilin nga modelet për të bërë të mundur për prodhuesin e makinave larëse të kryejë një vlerësim të saktë të statusit të origjinës të produkteve të tij në varësi të modeleve të motorëve elektrikë që përdor ai.

⁽²⁾ Treguesit e kërkuar në këto kolona duhen dhënë vetëm kur janë të nevojshëm.

Shembuj:

Rregulli për veshjet e ish- Kapitullit 62 parashikon që mund të përdoren fije jo të origjinës. Nëse prodhuesi i veshjeve të tilla në Serbi përdor pëlhura të importuara nga Maqedonia, të cilat janë prodhuar nga endja e fijeve jo të origjinës, furnizuesit maqedonas i mjafton të përshkruajë në deklaratën e tij materialet jo të origjinës të përdorura si fije, pa qenë nevoja të tregojë emërtesën dhe vlerën për secilin lloj fijeje.

Një prodhues hekuri me emërtesën 7217 që e ka prodhuar atë nga shufra hekuri jo të origjinës duhet të specifikojë në kolonën e dytë "shufra hekuri". Nëse ky tel do të përdoret për prodhimin e një makinerie për të cilën rregulli përmban një kufizim për materialet jo të origjinës të përdorura në një përqindje të caktuar, është e nevojshme të tregohet në kolonën e tretë vlera e shufrave jo të origjinës.

⁽³⁾ "Vlera e materialeve" do të thotë vlera e doganës në kohën e importit të materialeve jo të origjinës të përdorura ose, nëse kjo nuk dihet dhe nuk mund të vërtetohet, çmimi i parë i vërtetueshëm i paguar për materialet në një nga palët e CEFTA-s.

Vlera e saktë për çdo material jo të origjinës të përdorur duhet dhënë për njësi për mallrat e specifikuar në kolonën e parë.

⁽⁴⁾ "Vlera e shtuar totale" do të thotë të gjitha kostot e akumuluar jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë, duke përfshirë vlerën e të gjitha materialeve të shtuara aty. Vlera e shtuar totale e saktë e përfutur jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë, duhet dhënë për njësi për mallrat e specifikuar në kolonën e parë.

ANEKSI 2

DEKLARATA AFATGJATË E FURNIZUESIT

Deklarata e furnizuesit, teksti i së cilës është dhënë më poshtë, duhet plotësuar në përputhje me shënimet sqaruese. Megjithatë, këto shënime sqaruese nuk duhen riprodhuar.

DEKLARATA AFATGJATË E FURNIZUESIT

Për mallrat që i janë nënshtruar punimit ose përpunimit në palët e CEFTA-s, BE, ishujt Faroe, Islandë, Norvegji, Zvicër (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqi pa marrë statusin preferencial të origjinës.

Unë, i nënshkruari, furnizuesi i mallrave të përshkruara në këtë dokument, të cilat i dërgohen rregullisht⁽¹⁾, deklaroj se:

1. Materialet e mëposhtme, të cilat nuk janë me origjinë nga vendet CEFTA-s, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia janë përdorur në palët e CEFTA-s për të prodhuar këto mallra:

Përshkrimi i mallrave të furnizuara ⁽²⁾	Përshkrimi i materialeve jo të origjinës të përdorura	Emërtesa e materialeve jo të origjinës të përdorura ⁽³⁾	Vlera e materialeve jo të origjinës të përdorura ⁽³⁾⁽⁴⁾
Vlera totale			
Vlera totale			

2. Të gjitha materialet e tjera të përdorura në palët e CEFTA-s për të prodhuar këto mallra janë me origjinë nga palët e CEFTA-s, BE-ja, ishujt Faroe, Islanda, Norvegjia, Zvicra (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqia.

3. Mallrat e mëposhtme i janë nënshtruar punimit ose përpunimit jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë, në përputhje me nenin 11 të Konventës dhe kanë marrë vlerën e shtuar totale si më poshtë:

Përshkrimi i mallrave të furnizuara	Vlera e shtuar totale e marrë jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë ⁽⁵⁾
	(Vendi dhe data)
	(Adresa dhe nënshkrimi i furnizuesit, përveç kësaj emri i personit që nënshkruan deklaratën duhet të jetë i dukshëm me shkronja të qarta)

Kjo deklaratë është e vlefshme për të gjitha dërgesat vijuese të këtyre mallrave të nisura nga

në.....⁽⁶⁾

Unë marr përsipër të informoj⁽¹⁾ menjëherë nëse kjo deklaratë nuk është më tej e vlefshme.

.....
(Vendi dhe data)

.....
.....

..... (Adresa dhe nënshkrimi i furnizuesit, përveç kësaj emri i personit që nënshkruan deklaratën duhet të jetë i dukshëm me shkronja të qarta)

⁽¹⁾ Emri dhe adresa e klientit.

⁽²⁾ Kur fatura, dokumenti i dërgesës apo dokumente të tjera tregtare bashkëngjitur me deklaratën kanë lidhje me lloje të ndryshme mallrash, ose kur mallrat nuk përmbajnë materiale jo të origjinës në masë të njëjtë, furnizuesi duhet t'i diferencojë qartë ato.

Shembull:

Dokumenti ka lidhje me modele të ndryshme motorësh elektrikë të modelit 8501 që përdoren në prodhimin e makinave të larjes së rrobave me emërtesën 8450. Natyra dhe vlera e materialeve jo të origjinës të përdorur në prodhimin e këtyre motorëve ndryshon nga një model tek tjetri. Si rrjedhojë, modelet duhen diferencuar në kolonën e parë dhe treguesit në kolonat e tjera duhet të jepen veçmas për secilin nga modelet për të bërë të mundur për prodhuesin e makinave larëse të kryejë një vlerësim të saktë të statusit të origjinës të produkteve të tij në varësi të modeleve të motorëve elektrikë që përdor.

⁽³⁾ Treguesit e kërkuar në këto kolona duhen dhënë vetëm kur janë të nevojshëm.

Shembuj:

Rregulli për veshjet e ish-kapitullit 62 parashikon që mund të përdoren fije jo të origjinës. Nëse prodhuesi i veshjeve të tilla në Serbi

përdor pëlhura të importuara nga Maqedonia, të cilat janë prodhuar nga endja e fijeve jo të origjinës, furnizuesit maqedonas i mjafton të përshkruajë në deklaratën e tij materialet jo të origjinës të përdorura si fije, pa qenë nevoja të tregojë emërtesën dhe vlerën për secilën lloj fijeje.

Një prodhues hekuri me emërtesën 7217 që e ka prodhuar atë nga shufra hekuri jo të origjinës duhet të specifikojë në kolonën e dytë “shufra hekuri”. Nëse ky tel do të përdoret për prodhimin e një makinerie për të cilën rregulli përmban një kufizim për materialet jo të origjinës të përdorura në një përqindje të caktuar, është e nevojshme të tregohet në kolonën e tretë vlera e shufrave jo të origjinës.

⁽⁴⁾ “Vlera e materialeve” do të thotë vlera e doganës në kohën e importit të materialeve jo të origjinës të përdorura ose, nëse kjo nuk dihet dhe nuk mund të vërtetohet, çmimi i parë i vërtetueshëm i paguar për materialet në një nga palët e CEFTA-s.

Vlera e saktë për çdo material jo të origjinës të përdorur duhet dhënë për njësi për mallrat e specifikuar në kolonën e parë.

⁽⁵⁾ “Vlera e shtuar totale” do të thotë të gjitha kostot e akumuluar jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë, duke përfshirë vlerën e të gjitha materialeve të shtuara aty.

Vlera e shtuar totale e saktë e përfutur jashtë palëve të CEFTA-s, BE-së, ishujve Faroe, Islandës, Norvegjisë, Zvicrës (përfshirë Lihtenshtejnin) ose Turqisë duhet dhënë për njësi për mallrat e specifikuar në kolonën e parë.

⁽⁶⁾ Përfshini datat. Periudha e vlefshmërisë për deklaratën afatgjatë të furnizuesit normalisht nuk duhet të kalojë 12 muaj dhe i nënshtrohet kushteve të vendosura nga autoritetet doganore të vendit ku është bërë deklarata afatgjatë e furnizuesit.
